

Vergaderjaar 2008–2009

31 874

Wijziging van de Wet kinderopvang in verband met een herziening van het stelsel van gastouderopvang

D

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAPSBELEID¹

Vastgesteld 26 juni 2009

Het voorbereidend onderzoek heeft de commissie aanleiding gegeven tot het maken van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen. De commissie stelt een spoedige beantwoording van haar vragen op prijs, maar wil benadrukken dat zij vooral veel waarde hecht aan een zorgvuldige beantwoording.

Algemeen

De leden van de fractie van het **CDA** hebben met belangstelling kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel. Ondanks de uitvoerige rapportages en toelichting blijven er over cruciale onderdelen van de wetswijziging toch nog vragen onbeantwoord.

De leden van de fractie van de **VVD** hebben kennis genomen van het wetsvoorstel. Naast vele vragen en opmerkingen, hebben zij ook grote bezwaren tegen het voorstel.

De leden van de fractie van de **PvdA** hebben met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel. Zij begrijpen de noodzaak tot bezuinigen. Ook staan zij niet onwelwillend tegenover een zekere kwalificatie van gastouders. Ten slotte vinden zij het bestrijden van fraude van groot belang. De aan het woord zijnde leden hebben wel enige bedenkingen bij de wijze waarop het voorliggende wetsvoorstel deze problemen wil aanpakken.

De leden van de fractie van de **SP** hebben van het wetsvoorstel kennis genomen. Zij hebben enige vragen.

De leden van de fracties van **ChristenUnie** en **SGP** hebben met grote belangstelling kennis genomen van het onderhavige wetsvoorstel. Het is immers van eminent belang dat in ons land kinderen op een zo goed mogelijke wijze worden opgevoed en begeleid naar volwassenheid. De aan het woord zijnde leden hebben nog wel een aantal vragen. Zij wachten met grote belangstelling op het antwoord van de regering.

¹ Samenstelling:

Schuurman (CU), Holdijk (SGP), Dupuis (VVD), Dölle (CDA) (*voorzitter*), Tan (PvdA) (*vice-voorzitter*), Meulenbelt (SP), Ten Hoeve (OSF), Linthorst (PvdA), Biermans (VVD), Essers (CDA), Schouw (D66), Leijnse (PvdA), Thissen (GL), Slager (SP), Goyert (CDA), De Boer (CU), Asscher (VVD), Hillen (CDA), Laurier (GL), Hermans (VVD), Ten Horn (SP), Meurs (PvdA), Leunissen (CDA), Koffeman (PvdD), Kuiper (CU), Lagerwerf-Vergunst (CU), Vliegenthart (SP), Yildirim (Fractie-Yildirim) en Flierman (CDA).

Inbreng van de CDA-fractie

Om de budgetoverschrijding bij de thuisopvang terug te dringen, de controle aan te scherpen en de kwaliteit en beschikbaarheid te borgen stelt de regering een aantal maatregelen voor, zo constateren de leden van de fractie van het **CDA**.

Allereerst de budgettaire consequenties. De regering schrijft dat in 2008 de overschrijding 0.7 miljard bedraagt en 1.1 miljard in 2009. In 2011 zou een bezuiniging van 1150 miljoen moeten worden geïncasseerd, waarvan 360 miljoen van de Gastouderopvang. In de verschillende rapportages van adviescolleges, de memorie van toelichting en de nota naar aanleiding van het verslag is sprake van verschillende financiële overzichten. De leden van de CDA-fractie willen nu klip en klaar een duidelijk financieel overzicht, waarin alle kosten en bezuinigingen zijn meegenomen. Het is nu volstrekt onoverzichtelijk. Het doorverwijzen naar een later voor te hangen algemene maatregel van bestuur verzwakt de onderbouwing van deze wetswijziging in ernstige mate. Deze leden doelen daarbij ook op eenmalige kosten die te maken hebben met de invoering van dit nieuwe systeem.

De leden van de CDA-fractie hechten eraan dat de gastouderopvang in voldoende mate beschikbaar blijft. In artikel 56b van de wet wordt in algemene zin aangegeven waaraan de gastouder zou moeten voldoen. De aanvankelijke wens van de regering om certificering op MBO-2 niveau te eisen is hierin niet opgenomen, maar de regering schrijft dat bij algemene maatregel van bestuur nadere eisen kunnen worden opgenomen. Ook geeft zij aan dat de branche daarin de ruimte krijgt haar eisen te formuleren. Dit stelt de leden van de CDA-fractie niet gerust. Het is duidelijk dat er sprake zal zijn van een overgangsfase. Zou de regering willen overwegen om de eisen die nu wel in de wet zijn geformuleerd door de GGD te doen uitvoeren? Zonder dat er diploma's moeten worden gehaald kunnen gastouders hun taak in de meeste gevallen goed vervullen. Ook heeft de regering geen duidelijkheid gegeven over hoeveel de opleidingskosten zullen bedragen. De leden van de CDA-fractie ontvingen graag een duidelijke toelichting.

De functie van het gastouderbureau is door deze wetswijziging verzwakt, zeker in administratieve en begeleidende zin. De ouders zullen derhalve geconfronteerd worden met een lastenverzwaring. Kan de regering aangeven wat dat in de praktijk zou kunnen betekenen?

De leden van de CDA-fractie begrijpen dat er enige correctie dient plaats te vinden op de onbeheersbare ontwikkeling van de gastouderopvang. Echter de voortgaande bureaucratiesering baart deze leden zorgen. Wordt het niet tijd om een generieker en eenvoudiger systeem te ontwikkelen waarin de afstemming tussen gewerkte uren en opvanguren kan worden gemaakt? Van verschillende kanten is hierom gevraagd en wordt dat de regering geadviseerd. De regering blijft echter van mening dat dit volstrekt onmogelijk is, omdat urenregistratie niet tot de mogelijkheden van de Belastingdienst zou behoren. Zou de regering bereid zijn de regeling van de Kinderopvang nog eens nader te bezien? Er gaat 2,3 miljard in om en meer regels brengen meer kosten met zich mee. De leden van de fractie van het CDA vragen zich af of de doelstellingen van deze wet op deze wijze worden gerealiseerd. Zij wachten het antwoord van de regering met belangstelling af.

Inbreng van de VVD-fractie

De leden van de **VVD**-fractie vragen zich in navolging van de Raad van State af waarom bij dit wetsvoorstel ineens weer een nieuwe indeling van de kinderopvang is ondernomen. Was verlaging van de tarieven, of een ander systeem van betalingen (niet rechtstreeks van vraagouder naar gastouder) niet meer voor de hand liggend?

Kinderopvang thuis bij de vraagouder of bij de opvangouder is in het vergoedingsstelsel niet afgeschaft. Dit is toch juist het punt waarom de kosten zo uit de hand liepen? Waarom denkt de regering dat de kosten nu wel in de hand te houden zijn?

Hierbij speelt ook het feit dat het voor ouders declarabele aantal uren niet hoeft te corresponderen met de duur van hun werkweek. Waarom is er niet voor gekozen het salarisbriefje van de vraagouders als controle te eisen? Zij moeten toch al hun inkomen opgeven aan het gastouderbureau. Ook vragen de leden van de VVD-fractie zich af of het nog steeds zo is dat er een maximum is van 230 declarabele uren per maand.

Voorts vragen deze leden zich af hoe blij de GGD is met zijn controlerende taak. Hoeveel mankracht is er voor nodig om de minicrèches te toetsen? Wat zijn hiervan de uitvoeringskosten?

Is er meer te zeggen over de bijdrage van de gastouderbureaus aan de ontvrichting van het stelsel, en hoe zijn deze beter te controleren? Het is duidelijk gebleken dat gastouderbureaus hebben meegewerkt aan fraude (nl. meer uren declareren bij de overheid dan door de gastouder gemaakt zijn). Hoe zijn de sancties ten opzichte van deze bureaus? Nu krijgen ze zelfs nog een taak erbij. Zijn er plannen om de frauderende bureaus te verbieden? Kan de regering informatie geven over het aantal gevallen van fraude? Wat wordt precies de positie van het gastouderbureau in het nieuwe stelsel?

De Raad van State wijst op het feit dat er geen enkele analyse van het keuzegedrag van ouders is gemaakt. Dat betekent dus dat het wetsvoorstel een slag in de lucht is. Wat is het commentaar hierop van de regering? Het ging toch om participatie op de arbeidsmarkt? Wordt hier wel op gestuurd, of eigenlijk niet?

In de Tweede Kamer is uitvoerig gesproken over de eisen aan de gastouders, die lopen van een EHBO-cursus tot eisen van pedagogische vaardigheden. Denkt de regering werkelijk dat gastouders op cursus zullen gaan? Wie gaat dat trouwens betalen?

Zo hebben de leden van de VVD-fractie nog vele vragen en opmerkingen, die alle de haalbaarheid en de uitvoeringsperikelen van dit wetsvoorstel betreffen. Naar de mening van deze leden gaat het bij dit wetsvoorstel om een enorme bureaucratiesering van de kinderopvang. Waarom dit niet gewoon door de ouders zelf laten regelen met hoogstens enige fiscale voordelen met het oog op de kosten? Waarom zo'n ingewikkeld stelsel? Dit betekent weer meer regels, meer gedoe. De leden van de VVD-fractie hebben om al deze redenen grote bezwaren tegen dit wetsvoorstel.

Inbreng van de PvdA-fractie

Het was de leden van de **PvdA**-fractie opgevallen dat in de memorie van toelichting geen duidelijke definitie wordt gegeven van wat onder de termen «misbruik» en «oneigenlijk gebruik» moet worden verstaan. Deze leden verstonden onder misbruik met name de zogenaamde a-b-c-

constructies, waarbij ouders voor elkaar als gastouder optreden, terwijl zij voor het overige geen betaald werk verrichten. Het inschakelen van buurvrouwen of familieleden zouden zij echter niet op voorhand willen betitelen als misbruik of oneigenlijk gebruik. Voor deze leden stond de reden waarom opvang wordt ingeschakeld centraal: de opvang moet dienen om het ouders mogelijk te maken betaald werk te verrichten. Door de commissie-Van Rijn is een aantal mogelijkheden onderzocht om de opvangtoeslag meer rechtstreeks te koppelen aan het aantal gewerkte uren. Het overleggen van arbeidscontracten wordt door de commissie afgewezen omdat de werkgever geen (financiële) prikkel heeft om een correcte urenregistratie te overleggen, terwijl de werknemer er belang bij heeft een zo groot mogelijk aantal uren te overleggen. De aan het woord zijnde leden begrepen deze redenering niet goed, temeer omdat door de commissie-Van Rijn ook varianten zijn onderzocht die gebaseerd zijn op gegevens over de omvang van het arbeidscontract. Kan de regering nog eens beargumenteren waarom van werkgevers ook zonder financiële prikkel niet verwacht mag worden dat zij het correcte aantal uren overleggen? Daarnaast vroegen deze leden hoe de regering aankijkt tegen de mogelijkheid om werknemers bij de belastingaangifte op te laten geven hoeveel uren zij werkzaam zijn. De leden hechtten hier vooral aan omdat de mogelijkheid tot fraude met dit wetsvoorstel in stand blijft.

De leden van de PvdA-fractie constateerden dat de bezuinigingen in het wetsvoorstel vooral betrekking hadden op de vorm van de opvang en niet op de reden waarvoor gebruik wordt gemaakt van opvang. Naast het verlagen van de vergoeding aan gastouders voorziet het wetsvoorstel in het stellen van kwalificaties aan gastouders. De leden van de PvdA-fractie hadden hier begrip voor. Zij hadden echter enige moeite met het gegeven dat niet bekend is welke eisen gesteld gaan worden, dat evenmin bekend is of er voldoende (cursus)aanbod is om deze kwalificatie te realiseren en wat de kosten zullen zijn, terwijl al wel is vastgelegd dat gastouders die de vereiste kwalificatie niet binnen een jaar behaald hebben niet geregistreerd zullen worden als gastouder, waarbij de vraagouder de toegekende kinderopvangtoelage moet terugbetalen. Bovendien konden deze leden zich niet aan de indruk onttrekken dat het gastouderschap wel enigszins bemoeilijkt wordt. De aan het woord zijnde leden konden zich voorstellen dat sommige ouders zijn aangewezen op gastouderschap, bijvoorbeeld in dunbevolkte gebieden of als ouders onregelmatige werktijden hebben. Zij konden zich echter ook andere redenen voorstellen waarom ouders gebruik willen maken van gastouderopvang. In dit verband begrepen zij niet waarom gastouders slechts op één adres werkzaam mogen zijn. Het argument van de controle door de GGD leek hen niet relevant. Als de GGD alle gastouderplekken moet controleren maakt het voor de werklast van de GGD niet uit welke gastouder op dat adres werkzaam is. Kan de regering hier nog eens een toelichting op geven?

Zorgen hadden de leden van de PvdA-fractie over de uitvoerbaarheid van het wetsvoorstel. De GGD moet alle gastouderplekken gaan controleren. De GGD is er tot nu toe niet in geslaagd om alle kinderdagverblijven te controleren. Op grond waarvan verwacht de regering dat de GGD wel in staat zal zijn alle gastouderplekken te controleren, terwijl dit er aanzienlijk meer zullen zijn dan de kinderdagverblijven?

De regering gaat ervan uit dat ca. 20% van de kinderen die nu gebruik maakt van een gastouder, overgaat naar de formele opvang. De leden van de PvdA-fractie voorzagen daarbij een aantal risico's. Op de eerste plaats zijn er nog steeds wachtlijsten voor de formele kinderopvang. Hoe moet de voorziene 20% worden opgevangen? Op de tweede plaats bestaat het risico dat dit percentage hoger zal zijn dan 20%. De toelage voor de formele kinderopvang ligt hoger dan die voor gastouders, waardoor

opnieuw een overschrijding zou kunnen ontstaan, waardoor opnieuw maatregelen nodig zijn. Op de derde plaats verwacht de regering dat kinderen die voorheen zonder vergoeding werden opgevangen, ook in de toekomst weer zonder vergoeding zullen worden opgevangen. De aan het woord zijnde leden hadden er twijfels over of dit voor alle betrokken kinderen zal gelden. Op het moment dat voor een dienst betaald is, is het niet in alle gevallen vanzelfsprekend dat deze betaling weer stopt. Erkent de regering de mogelijkheid dat de praktijk van de afgelopen jaren tot een «nieuwe werkelijkheid» kan hebben geleid?

De leden van de PvdA wezen ook op het risico van substitutie. Zo zouden scholen kunnen overgaan tot aaneengesloten roosters, waardoor de tussenschoolse opvang («de overblijf», die ouders zelf betalen) verdwijnt en kinderen langer gebruik maken van de buitenschoolse opvang, waarvoor ouders wel een vergoeding krijgen. Hoe kijkt de regering aan tegen dit risico?

Ten slotte hadden de leden van de PvdA-fractie een vraag over één van de door de commissie-Van Rijn onderzochte mogelijkheden om de opvangtoeslag nauwer te koppelen aan het aantal gewerkte uren van de ouders. Zij doelden met name op de mogelijkheid om de kinderopvangtoeslag onder te brengen in de IACK (inkomensafhankelijke combinatiekorting). Dit zou de tegemoetkoming effectief beperken tot de groep waarvoor de toeslag bedoeld is (werkende ouders met kinderen tot 12 jaar), laat de keuzevrijheid voor ouders in stand, pakt gunstig uit voor de lagere inkomens en met name alleenstaande ouders en is volgens de commissie uitvoeringstechnisch eenvoudig te realiseren. Deze mogelijkheid wordt door de commissie om een aantal redenen afgewezen: de groep minst verdienende werkende ouders met kinderen tot 12 jaar is drie maal zo groot is als de groep ouders die gebruik maakt van de formele kinderopvang, waardoor het beschikbare budget over een grotere groep moet worden uitgesmeerd, er ontstaat mogelijk een «verzilveringsprobleem» bij lage inkomens (het bedrag dat aan belasting wordt betaald is lager dan de korting die kan worden verkregen) en de overheidsbijdrage wordt minder zichtbaar waardoor op termijn vergeten zou kunnen worden dat de overheid bijdraagt aan de kosten van kinderopvang.

De leden van de PvdA-fractie waren met name verwonderd over het eerste argument. Begrepen deze leden het goed dat hiermee gezegd wordt dat het budget niet toereikend is om alle werkende ouders met kinderen tot 12 jaar een tegemoetkoming te verlenen? Zo nee, wat is dan wel de betekenis van deze zinsnede? Zo ja, haalt deze argumentatie dan niet de doelstelling van de Wet op de Kinderopvang onderuit, die immers bedoeld is om de combinatie van arbeid en zorg te faciliteren? Voor wat betreft het tweede argument hadden deze leden begrepen dat dit probleem oplosbaar is. En voor wat het derde argument betreft zagen deze leden niet goed in wat het verschil is met de huidige regeling. Kan de regering deze argumenten nader toelichten?

Tot slot spraken de leden van de PvdA-fractie hun zorg uit over de financiële onzekerheden waarmee dit wetsvoorstel omgeven is. Tijdens de behandeling in de Tweede Kamer is door alle betrokkenen, ook door de staatssecretaris, benadrukt dat er nu rust moet komen in de sector. Zijn er, als de aannames van de regering onverhoopt niet uitkomen en het budget opnieuw overschreden wordt, nieuwe maatregelen te verwachten? Zo ja, in welke richting denkt de regering dan?

Inbreng van de SP-fractie

Uit de verwerping van het amendement-Van Gent (nr. 19) leiden de leden van de **SP**-fractie af dat nog steeds wordt vastgehouden aan de regel dat gastouders niet meer dan één opvangadres mogen hebben. Uit de praktijk blijkt dat er gastouders zijn die meer dan één gezin per week «aan huis» bedienen. Ook lijkt het de flexibiliteit ten goede te komen wanneer kinderen zowel aan huis als in het huis van de gastouder opgevangen kunnen worden. Wat zijn de argumenten van de regering om hier aan vast te houden? Is het alleen het aantal adressen dat door de GGD gecontroleerd zou moeten worden, en is dan niet een andere oplossing mogelijk (bijvoorbeeld meer steekproefsgewijze controle)? Hoe verhoudt zich dit met de motie onder nummer 41, die wel is aangenomen?

Volgens de schattingen die de leden van de SP-fractie onder ogen hebben gekregen, lijkt het niet haalbaar dat de GGD alle gastouders kan hebben bezocht binnen een jaar, zeker gezien het gegeven dat de GGD in 2007 niet in staat bleek om alle gastouderbureaus te bezoeken. Hoe wil de regering voorkomen dat hier een afspraak die in de wet is opgenomen niet wordt gehaald, en als zij niet wordt gehaald, wat zijn dan de consequenties? Waarom wordt niet gekozen voor een controle van alle bureaus en een steekproefsgewijze inspectie van de opvangadressen?

De verschillen tussen de uitvoeringskosten van de gastouderbureaus zijn groot (tussen 12% en 70%) Zeker gezien het feit dat gastouders ook nog moeten investeren in hun «opleiding» lijkt het de leden van de SP-fractie van belang dat er een maximum wordt gesteld aan het bedrag dat gastouderbureaus in mindering op de uurprijs mogen brengen. Wat wil de regering doen aan een te grote inhouding op de uurprijs?

De leden van de fractie van de SP spreken hun zorg uit over het feit dat gastouders verplicht zullen worden om aan opleidingseisen te voldoen, zonder dat duidelijk is waar die uit zullen bestaan, en zonder dat duidelijk is om welke kosten het gaat. Gesproken is over een bedrag van 1000 euro, dat bij een collectief aanbod naar 500 euro omlaag zou kunnen. Dat is voor een gemiddelde «kleine» gastouder die drie dagen per week 2 á 3 kinderen opvangt een fors bedrag, waar veel uren opvang tegenover staan. Wat wil de regering er aan doen om te waarborgen dat door deze maatregel juist de kleinere gastouders er niet mee ophouden, gastouders die misschien al jaren naar tevredenheid van de partijen werkzaam zijn geweest?

Juist omdat het nog niet duidelijk is waar die opleidingseisen uit moeten bestaan is het moeilijk om het er mee eens te zijn dat de ouders de kinderopvangtoeslag terug moeten betalen als de gastouder niet aan de opleidingseis heeft voldaan. Waarom het financiële risico alleen bij de ouders gelegd, waarom ligt hier geen rol bij het gastouderbureau, en waarom deelt de gastouder niet in het financiële risico?

In de Tweede Kamer is gesproken over de mogelijkheden om de lage en middeninkomens meer te ontzien bij de kinderopvangmaatregelen. Kan de regering uitleggen waarom aan die mogelijkheid niet meer tegemoet is gekomen?

Volgens de inschatting van de Vereniging voor gastouderbureaus (VGOB) zal de procedure voordat een nieuwe gastouder over de benodigde kwalificaties beschikt een half jaar duren. Zeker gezien de wachtlijsten en de mogelijkheid dat ouders een geschikte gastouder bereid hebben gevonden spoedig te beginnen, vragen de leden van de SP-fractie zich af waarom de regering de suggestie niet overneemt om een half jaar van

«aspirant- ouderschap» in te stellen, waarin ouders onverminderd recht hebben op toeslag. Graag ontvingen deze leden een antwoord op deze vraag.

Inbreng van de ChristenUnie- en SGP-fracties

In onze samenleving is kinderopvang inmiddels een instrument geworden om aan de opvoeding van kinderen gestalte te geven, zo constateren de leden van de fracties van **ChristenUnie** en **SGP**. Terecht wordt daarom in de definitie van het begrip «kinderopvang» in artikel I onderdeel A het woord «opvoeden» genoemd. Dit echter in relatie met de term «bedrijfsmatig». Kan de regering uitleggen wat zij verstaat onder «bedrijfsmatig (...) opvoeden van kinderen»? Is dat geen combinatie van woorden die conflicteert met het werkelijke van opvoeden, nl. het als volwassene uit liefde en conform waarden en normen begeleiden en helpen van onvolwassenen naar volwassenheid? Bovendien, als bij kinderopvang sprake is van opvoeding, en de aan het woord zijnde leden zijn dat met de regering van mening, hoe is het dan gesteld met de inhoudelijke inbreng van ouders met verschillende waarden en normen bij die kinderopvang? Ligt het dan niet voor de hand dat het stelsel van kinderopvang zo breed als mogelijk is inzet op een vrije keus van ouders voor door hen verlangde kinderopvang? En moeten we niet in alle nuchterheid constateren dat het huidige wetsvoorstel door het opvoeren van een aantal extra regels, zoals in het voorgestelde artikel 56b, juist die keuze belemmert? Wat moeten we trouwens verstaan onder het pedagogisch beleid bij de gastouderopvang? En wat, naar de mening van de aan het woord zijnde leden nog verdergaand, onder het pedagogisch beleid van een kindercentrum, dat in het nieuwe artikel 50 lid 2 genoemd wordt? Wil de regering op dit punt een nadere toelichting geven?

In het kader van opvoeding van kinderen is ook van belang hoe kinderen wat spreektaal betreft worden benaderd. Mogen de aan het woord zijnde leden aannemen dat de via amendement ingevoerde eis om als eerste voertaal ook bij gastouderopvang het Nederlands te gebruiken niet uitsluit, dat dat ook het Fries en een andere erkende regionale taal kan zijn?

De noodzaak van deze wet komt voort uit de onverwacht sterke groei van met name de gastouderopvang, aldus de memorie van toelichting. Is het echter niet zo, dat die gastouderopvang wel bestond, informeel namelijk, maar (deels) niet gesubsidieerd werd? Is de feitelijke groei van de gastouderopvang dan ook niet veel kleiner dan gesuggereerd? Kan daarom aangegeven worden hoeveel kinderen gebruik maken van de gastouderopvang die niet al gebruik maakten van de informele opvang?

Een gevolg van de groei van de gesubsidieerde kinderopvang is de overschrijding van de uitgaven voor kinderopvang, bij ongewijzigd beleid oplopend tot een formidabel bedrag in 2011. Het is de leden van de fracties van ChristenUnie en SGP niet geheel duidelijk hoe de opbouw van deze overschrijding nu precies is: wat komt ten laste van kinderopvang via een kindercentrum en wat van kinderopvang via gastouderopvang? Graag een helder inzicht daarin.

Een belangrijk, maar ook uitermate vervelend aspect van het huidige stelsel van kinderopvang is, dat er misbruik van wordt gemaakt. De aan het woord zijnde leden betreuren dat zeer: hoe je ook denkt over kinderopvang, als de overheid faciliteiten beschikbaar stelt waardoor arbeidsparticipatie bevorderd kan worden, dan kan en mag het niet zo zijn dat van deze faciliteiten misbruik gemaakt wordt. De regering zal dat ongetwijfeld met deze leden eens zijn. Wat dat betreft is het goed dat via

wetgeving het stelsel zodanig gewijzigd wordt dat misbruik niet alleen wordt tegengegaan, maar ook zo goed als mogelijk onmogelijk wordt gemaakt.

Een voor de aan het woord zijnde leden uitermate belangrijk punt is in dit verband het aantal uren dat voor een toeslag in aanmerking komt, in relatie tot het aantal gewerkte uren. De koppeling tussen gewerkte en gesubsidieerde opvanguren is voor deze leden dan ook veel meer dan «een interessante gedachte», zoals de staatsecretaris in het debat in de Tweede Kamer stelde. Voor deze leden lijkt het zeer billijk om het maximum aantal uren dat per kind kan worden gesubsidieerd te stellen op maximaal het aantal uren van een volledige baan, mits één van de opvoeders of de enige opvoeder van het kind inderdaad een volledige baan heeft. Dat is dus maximaal 36 uur per week, te verminderen met vakantie- en verlofdagen. En bij een parttime baan het maximale aantal uren van die parttime baan bij één opvoeder en het aantal uren dat gezamenlijk gewerkt wordt bij twee opvoeders. Dat worden dan heel andere aantallen dan de 220 uren per maand die de memorie van toelichting (31 874, nr. 3) noemt op pagina 19. En wat zijn de voor de rijksoverheid positieve financiële gevolgen, als het door de aan het woord zijnde leden gesuggereerde uitgangspunt wordt gehanteerd? De aan het woord zijnde leden verzoeken de regering nogmaals uitvoerig in te gaan op dit punt. En zij verzoeken de regering daarbij opnieuw ook de betrokkenheid van de gemeenten bij het verifiëren van de omvang van de baan van de opvoeders te beoordelen.

In dit verband vragen deze leden ook een nadere onderbouwing van het nieuwe artikel 7 lid 4, dat onderscheid maakt tussen soort kinderopvang en leeftijdsgroep inzake het maximum aantal uren waarvoor een toeslag wordt toegekend. De aan het woord zijnde leden begrijpen de noodzaak daarvan niet. Zij willen bij de vragen inzake het te vergoeden aantal uren overigens nu al stellen dat het zich beroepen op technische onmogelijkheden van de Belastingdienst of van andere instanties voor hen niet doorslaggevend is: het kan niet zo zijn, dat technische problemen mogelijk misbruik van faciliteiten toch toelaten.

De leden van de commissie zien de beantwoording van voorgaande vragen met belangstelling tegemoet.

De voorzitter van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschapsbeleid,
Dölle

De griffier van de vaste commissie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschapsbeleid,
Warmolt de Boer